

شیخ فرید الدین عطار - ابن اطہر - شرف الدین ابو حفص عمر ابوالعزیز -
 شیخ بیحیی الدین عربی - علاء الدین عطا ملک جوینی - سعد الدین حموی -
 جزال الدین رومی - شمس قیس - ابن خالکان - مصاح الدین عبد الله سعیدی -
 ابوالفتح عائی بن محمد البغدادی - محمد عوفی -- منهاج سراج - شیخ محمود
 شبستری - خواجہ شمس الدین محمد حافظ - دولتشاه - نور الدین جامی -
 (عبدالوهاب الحسینی قائل مقامی)

مکتوب نادری

بموجب امر همایون در حین محاصره بغداد از جانب ملام محمد باقر مدرس

بعمامه بغداد نوشته شد

رافق نمیقه واقل خاییه محمد باقر استراپادی مدرس دارالسلطنه اصفهان
 بعد از ثبیغ ادعیه محبت آغاز مودت انجام بر رای حقایق نماء علمای علام
 و فضلای عالیمقام دارالسلام انهاواعلام میدارد که در این ایام سعادت فرجام
 که این احق عباد بتقریب زیارت روز عرفه و اجوار شراف طوایف
 اما کن مشرفه وارد این ارض فیض بنیاد گردید از تقریر جمعی که از
 شدت جوع از نگرانیه قلعه فرار کرده می آیند معرفت کامل باحوال سکنه
 آن جا حاصل نموده معاوم شد که هر روزه جمعی کثیر از صغير و كبار و
 برنا و پیر در قلعه از فقدان قوت فوت و تلف و مایحق بیاران ساف میگردند
 چون اهل قلعه قائل کلمتين طبیین شهادتین و امت رسول تقاضین و در قباء
 و کتاب موافقی و در دین و شریعت مطابق بودند بعد اول کریمه و ان طائفان
 من المؤمنین اقتلوا فاصبحوا بیتها و بهاد ان تنهیوا فهو خیر لكم باروسای
 سپاه بر خانه جوی مستند لاشن احکام الله گفتگو نموده جمعی از ایشان را با خود

همدانستان و بخدمت خان والاشان کشورستان فایز و بدلازیل عقایه و فصوص شرعیه ایشانرا بامثال فرمان و جاد لهم بالتی هی احسن ارشاد و بمنطقه و نزغنا ما فی صدور هم من غل تصفیه زلال عناد نموده هنگارش این: یحیفه برداخت بر ضمایر زاکیه حضرات مخفی و مستور نماناد که اگر خان فلت شان را بتاییدات ابزدیه و مدد گیارے بخت سعید داعیه کشور گشائی و دارائی و عالیجاه وزیر صاحب رای و دستور مالک آرای احمد پاشا را هوس حکم رانی و فرمانروائی باشد عجزه و ضعفه که بهین و دیمه کارخانه ابداعند آز این دو حالت برئه و لامحاله بنا فذ الامرے مبسوط الید در مقام رعیتی و فرمانبریه در آیند وایشانرا در این میانه تقدیریه نیست که بامال جنود میحن و غارت زده سیاه فتن شوند قطع نظر از شغل فرماندهی بمصادق تعز من تشاء و تدل من تشاء و تزعع الملک همن تشاء و تمیت سلطان ام پیزل موقف و مریبوط و خان سکندریان، ظیاد من عند الله و مشیاد بجنده اللہ اند و اینمعنی هم بدیهی است که بعد از آنکه یکدیگر مسلط نوند ناموس بزرگی را صیانت و یکدیگر را اعانت خواهند کرد و اما عجزه و رعایای ناس از رهگذر عدم مکنت در میانه بامال اشکن حوارث میگردند بهجی که این خادم علوم دینیه بعضی مراتب را بحضرت خانی القا و ایشان نیز بسمع قبول اصفا فرمودند باید آنحضرات عالیات نیز از راه دینداری و غمخواری مخلوقات حضرت باری مراتی را که باید عالیجاه مشار الیه و باقی پایانی با عزو شان حالی نموده خود را بری الذمه سازند و زیاده از این عجزه و ملهوفین را بورطه هلاکت میندازند و لو انهم تعلوا ما یو عظلون به لکان خیز لهم و بعد از آنکه عالیجاه مشار الیه اینمعنی را بزدیرند و برآئے کهن ویرانه که نمونه ان اوهن البيوت لبیت الغنکبوت است خون این همه مسلمانرا بگیردن گیرند صاحب اختیارند ،